

ORGANİK TIKANIKLIĞA BAĞLI SAFRA KESESİ HASTALIKLARINDA PNÖMOPERİTUANLI PERKUTAN TRANSHEPATİK KOLANJIOGRAFİLER

Celâl ADANIR*

ÖZET

Organik bir tikanıklığa bağlı olduğu klinik ve laboratuvar bulguları saptanan, sarılıklı iki hastamızda pnömeperituan yapıldıktan sonra perkutan transhepatik kolangiografiler yapılmıştır. Bileştirilen bu iki metodun tanı değeri araştırılmıştır.

1 — GİRİŞ

Organik bir tikanıklığa bağlı, sarılıklı safra kesesi hastalıklarında, hastalık nedenini aydınlatma maksadıyla bir çok etörler tarafından perkutan transhepatik kolangiografiler yapılmış ve bunların tanı değerleri araştırılmıştır (1,2,3).

Karaciğerin, safra kesesinin ve sağ böbreğin dış alt kontür hudutlarını daha iyi saptırmak, bunu safra kesesi opasitesinden ayırdetmek, ayrıca perkutan transhepatik kolangiografilerden önce safra kesesi hak-

kında bir kaniya varabilmek için hastalara öncelikle pnömoperituan, sonra perkutan transhepatik kolangiografiler yapılarak, bileştirilen bu iki metodun, organik bir tikanıklığa bağlı sarılıklı safra kesesi hastalıklarındaki tanı değerleri, Erzurum Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Numune Hastanesi Röntgen Departmanı tarafından araştırılmıştır.

2 — Materyal ve Metod :

Erzurum Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Numune Hastanesi Röntgen Departmanı

(*) Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Bölümü Doçenti.

Tablo : 1 — Vakaların Laboratuvar Testi Bulguları

tarafından, organik bir tikanıklığa bağlı olduğu, klinik ve laboratuvar bulguları ile saptanan, sarılıklı iki hastada pnömoperituanlı transhepatik kolanjiografler yapılmıştır. Hastamızın biri 41 yaşında kadın, diğeri 48 yaşında erkek hasta idi. 41 yaşındaki hastamız Erzurum içerisinde, erkek hastamız Erzurum dışından gelmiştir.

Perkutan transhepatik kolanjiografler yapılmadan yarımsaat önce pnömoperituan yapılmış, batın içerisinde birinci vakamızda 1000, ikinci vakamızda 1500 cc. hava verilmiştir.

Hastalar, tetkikten 12 saat önce aç bırakılarak ve bağırsakları temizlenerek tetkike hazırlanmışlardır. Batın içerisinde girilecek bölge olarak, umblikus ile spino illica superior arasında ki hattın alt dış kısmı (rectus adernesinin dış kısmı) tercih edilmiştir. Bölge temizlenerek lokal anestezi yapılmış, ucu künt 18 numara bir iğne ile batın içerisinde girilmiştir. 300-400 cc. hava verilerek karaciğer matitesinin kaybolma hali araştırılmıştır; matitenin kaybolma hali, ponksiyon iğnesinin batın içerisinde olduğunu göstermiştir. Bilahare hava tamamıyla verildikten sonra, havanın batın içerisinde daha iyi yayılması için yarım saat beklenilmiştir, bu esnada hastalar değişik pozisyonlarda yatırılmış, ayakta ve yatar pozisyonda safra

kesesi bölgesinin grafları alınmıştır.

Pnömoperituanlı graflar alındıktan sonra, hasta sırt üstü yatar bir pozisyonda iken, stylet'li serebral anjiografi iğnesi ile ksyfeid'in altından, sağ yukarı ve tahminen 45 derecelik oblik pozisyonda, iğne ucu karaciğerin kenarına dezmeyecek şekilde, karaciğer hilusuna doğru 5-6 cm. kadar itilmiştir. Bu meşafeden safra kesesine direkt giriileceği ümit edilmiştir (4). Safra kesesine girildikten sonra, iğne içerisindeki Stylet çekilmiş, birinci vakada 6 cc., ikinci vakada 4 cc. safra aspire edilerek, yerine aynı miktar % 70'lük ürografin zerkedilmiş ve bu esnada süratle radyografler alınmıştır. Safra kesesinden alınan sıvılardan kültür yapılmıştır.

Çalışmalar 500 mA'lık Siemens marka Röntgen cihazında yapılmış, 160 mA/S ve 60 Kv.'lık doz kullanılmıştır.

3 — Bulgular :

41 yaşındaki kadın hastamiza bahsedilen teknikle batın içine 1000 cc. hava verildikten yarımsaat sonra, ayakta ve yatar pozisyonda safra kesesi bölgesinin grafisi alınmıştır. Alınan graflerde verilen hava miktarı, sağ böbreğin dış ve alt kentürüünü, karaciğerin alt hududunu demonstre etmeye yeterli olamamıştır. Bu nedenle ikinci hasta-

mızın batın içerisinde 1500 cc. hava verilmiştir. Birinci vakamızda perkutan transhepatik kolangiografiler alındıktan sonra, yapılan radyolojik tetkikte safra kesesinin opakt ilaçla dolmuş olduğu, fakat hepatik kanalların hiç görülmediği tesbit edilmiştir. Koledok kanalının üst yarısı genişlemiş, tikanık olan alt kısmı düzgün kenarlı görülmüştür. Kese fundusunun alt dış kısmında şüpheli bir düzensizlik hali de mevcuttu (Resim: 1). Radyolojik bu bulgular, duktus hepatis ve koledokta tikanıklık yapan taş veya tümoral bir proces ihtimali düşünüldü. Operasyonda hepatik kanal taşıla tıkalı, ampulla Vateri de ise karsinoma tesbit edildi.

İkinci hastamız 48 yaşında erkek idi. Pnömoperituan için batın içine 1500 cc. hava verildi. Hasta yarım saat bekletildi. Ayakta ve yatar pozisyonda safra kesesi bölgesinin grafileri alındı. Alınan grafilerde, karaciğerin alt kenarı, sağ böbrek kontürüünün dış ve alt hudutları belirgin bir şekilde demonstre edildi. Karaciğer normal büyüklükte idi. Safra kesesinde herhangi bir

hidrops hali görülmedi (Resim: 2). Bilahare hastada perkutan transhepatik kolangiografi yapıldı. Alınan grafilerde, kese ve hepatik kanallar demonstre edildi. Koledok tribußen şeklinde kıvrıntılar göstererek genişlemiştir. Kanalın tıkalı alt kesiminde şüpheli bir baskı görünümü mevcuttu (Resim: 3), Safra kesesinin fundus ve alt korpus bölgesindeki opasite, üst korpus kesimindeki opasiteden daha belirgindi. Kesenin fundus kısmı horizontol bir pozisyonda kıvrılmış, kese bir «L» harfi şeklini almıştı (Resim: 3). Bu radyolojik bulgularla hastada pankreas başı, papilla ve ampulla Vateri de muhtemel bir karsinoma düşünüldü. Operasyonda pankreas başı karsinoması tesbit edildi.

Hastalarımızın her ikisinde, klinik ve laboratuvar bulguları tikanma sarılığının lehinde idi (Tablo: 1). Alkalen serum fosfatاز ve sedimentasyon iki hasta da yüksek bulundu. Birinci vakamızın safra kültüründe eșeria coli, strep tekek, ikinci vakamızda ise proteus vulgaris tesbit edildi.

Tablo : 1 — Vakaların Laboratuvar Testi Bulguları

Sıra Vak'a	Serum Bilirübini No. sayısı	Total mg.	Direkt mg.	Bilirubin xxx	İ d r a r	Kolesterol		
						Ürobilinojen	Sterkobl.	Total mg. 100 cc.
1	1	30	21	xxx	0	4	xxx	xxx
2	1	45	31	xxx	0	3	xxx	xxx

Resim : 1 — A.Ş., Prot. No. 213/8122,41 Y., Kd. Pnömo-perituanlı Perkutan Transhepatik Kolonjiografi (Batin içi 1000 cc. Hava). Duktus Hepatikus Görülmüyor. Koledok'un Alt Kısmı Düzgün Şekilde Tıkalı.

Resim : 2 — H.G., Prot. No. 18/311,48 Y., Erk., Pönemo-perituanlı Grafi (Batin içi 1500 cc. Havalı). Akciğerin Alt Kenarı, Sağ Böbreğin Dış, Alt Hududu Belirgin.

Resim : 3 — H.G., Prot. No. 18/311, 48 Y., Erk. Pnömoperituanlı Perkutan Transhepatik Kolanjiografi; Sağ Böbreğin Dış ve Alt Kenar Kontürü, Karaciğer Alt Hududu, Safra Kesesi Demonsitre edilmiştir. Koledok Tribusen Gibi Kırıntılı Genişlemiş, Alt Kısmı Tıkalı, Hafif Tazyik Belirtisi Mevcut.

4 — Tartışma :

Parkutan Transhepatik Kolanjiografilerin tikanma sarılığında, hastalık etyolojisini aydınlatma yönünden oral veya intravenöz kolanjiografilere tercih edilebileceği rapor edilmiştir (5,6,7). Bu metod hepatitis vakalarını obstrüktif sarılıklı vak' alardan ayırmada da faydalı olabilir (6). Perkutan Transhepatik Kolanjiografiler mevcut patolojiyi her zaman aydınlatıcı nitelikte değildir (7). Koledok dışı baskı yapan lezyonlar (taşlar, tümörler, striktür gibi) koledok kanalını genişletebilir ve koledokta defekt yapabilirler. Pankreas başı karsinomlarında da aynı durum görülebilir. Bu ba-

kımdan operatif kolanjiografilerin bu metoda üstün olduğu bildirilmiştir. Oddi sfinkteri spazmî papillitisten ileri gelebilir. Bunlarda da koledok kanalı genişler ve sarılık husule gelebilir. Koledok kanalı nihayetindeki fibroziz ve inflamasyon halleride aynı görünümü husule getirebilirler (7). Geçici Oddi sfinkteri spazmî hallerinde koledok kanalı genişlemez. Oddi Sfinkterindeki fibroziz, inflamasyon, hepatrofileri de koledoku genişletirler (8).

Cerrahi travma, taş veya enfeksiyon neticesi hepatik kanalın preksimal, bazen distal kesimi ve intrahepatik kanallar demonstre edilemezler (7). Dış

tazyikler (yapışıklık veya tümöre bağlı) aynı durumu husule getirebilir. 41 yaşında olan kadın hastamızın intrahepatik ve hepatik kanalları, muhtemelen bu nedenle opak ilaçla doldurulamamıştır. Operasyonda hepatik kanalda taş, iltisak ve Ampulla Vateride karsinom tesbit edilmiştir (Resim: 1).

Pankreatitislerde iltihaplı kısmın direkt tazyiki, yahut akut yayılımı ile koledok daralabilir ve proksimal kesimi genişler, tıyeirne aynı miktar % 70'lik ürkalı alt kesimi bir kitle ihtimalini düşündürebilir. Bu vakalarda pankreas kanalı içerisinde reflû olabilir. Ameliyat esnasında yapılan kolanjiografilerde tesbit edilen Virsunk kanalı reflûleri çok önemlidir. Reflû kısa veya uzun olabilir. Virsung kanalında normal reflû bulunmaz. Reflûnun bulunması kitleden ziyade, Oddi sifinkterinin hypo ve hypertonik oluşunu veya bir iltihabi procesi düşündürür (8,9).

Perkutan oKlanjiografiler, tikanıklık ve tikanıklığa bağlı olmayan sarılıklarda, safra yolları ve pankreas karsinomalarında, safra yolları taşlarının demonstrasyonunda, konjenital safra yolları atirezisi hallerinde ayırıcı tanıya kısmen yardımcı olabilirler (4).

Yukarı doğru konveks bir kenar gösteren koledok tikanıklığı taşa ait olabilir. Koledokun

kısa bir segmentinde görülen darlık, lokal bir striktür nedeniyle oluşabilir. oKledok kanallındaki iregüler görünüm, girintili çıkıntılı dilatasyon hali, muhtemelen Ampulla veya aPnkreas karsinomalarına ait olabilir. Ampulla karsinomasında, dlate koledok kanalının alt kısmında düzgün bir hat şeklinde obstrüksiyon mevcut olabilir (4). Bu radyolojik bulgu bizim ilk vakamızda mevcuttu (Resim: 1). Özellikle, koledok kanalının kıvrıltılı bir şekilde genişlemesi radyoloğa pankreas başı karsinomunu hatırlatabilir. Bizim ikinci vakamızda koledokun bu şekilde tipik bir görünümü mevcuttu (Resim: 3). Hastamızın pnömoperituanlı grafisinde, sağ böbreğin dış ve alt hududu, karaciğerin alt hududu yeterli bir şekilde demonstre edilmiştir (Resim: 2). Pnömoperituanlı percutan transhepatik kolanjiografide sağ böbrek, karaciğerin alt hududu, safra kesesi, hepatik kanallar ayrı ayrı gösterilmiştir (Resim: 3). Pankreas başı karsinomalarında koledok kanalının altındaki tikanıklık yuvarlak, ampül şeklinde, yahut konik, bazen de çentikli olabilir(4)

Pankreas başı, safra yolları ve Ampulla Vateri tümörlerinde çok defa kesede hydrops hali husele gelebilir. Hydrops hali pnömoperituanlı grafileerde belirgin halde görülebilir. Safra kesesi o-pasitesi sağ böbreğin alt kısm

opasitesinden kolaylıkla tefrik edilebilir.

Bu tetkiklerin yapılabilmesi içi;n hastanın protrombin zamanı normalin en az % 70'i kadarı olmalıdır (10). Ateşli safra kesesi hasatlıklarında, hemorajik diyezlerde, K vitaminine rezistans hypoprothrombinemia hallerinde, perkutan transhepatik kolanjiografi tetkikleri yapılamaz (4).

Komplikasyon olarak enfeksiyon, safra peritonitis, batın içine kanama görülebilir (II). Bizim ikinci vakamızda tetkik neticesi safra peritonitis husule gelmiş ve hasta acilen ameliyat alınmıştır.

S o n u ç :

Pnömoperituanlı perkutan transhepatik kolanjiografilerin, perkutan transhepatik kolanjiografilere bir üstünlüğü saptanmamış olmakla beraber:

a — Pnömoperituanlı grafilerde sağ böbreğin dış ve alt kenarı görülebilir hale getirilerek, safra kesesi opasitesinden radyolojik olarak ayırdedilebilir. Düz batın grafilerinde bu ayırım ekseriya güçtür.

b — Kraciğerin alt kenarı demonstre edilerek karaciğerin büyülüğu hakkında bilgi edinilebilir.

c — Safra kesesinin hidrops hallerinde kesenin alt hududu

belirgin hale getirilerek sağ böbreğin alt kenar opasitesinden ayrıdedilebilir.

d — Pnömoperituanlı perkutan transhepatik kolanjiografilerde: Safra kesesi, safra yolları, sağ böbreğin dış ve alt kontürü, karaciğerin alt hududu ayrı ayrı demonstre edilerek, radyolojik tefsire yardımcı olabilirler.

S U M M A R Y

Percutaneus Transhepatic Cholangiography With Pneumoperitoneum

In two cases of obstructive jaundice of unclear etiology, percutaneous transhepatic cholangiography with pneumoperitoneum has been made in the Department of Rayof Ataturk University Medical Faculty.

K A Y N A K L A R

1. Nurick, A.W., Patey, D.H., and Whitside, C.G. : Percutaneous transhepatic cholangiography in the diagnosis of obstructive joundice, Brit. J. Surg, 41: 27, 1953.
2. Leger, L., Zara, M., and Arvary, N. : Cholangiographie et drainage billiaire pour ponction transhepatique, Press Med., 60 : 936, 1953.
3. Fuente, R., Della, Patille, C., Koch, W., and Mallet - Guy, F.: Exploration des

- voices biliaires au moyen de la cholangiographie trans-abdominal, Lyon Chir., 49: 559, 1954.
4. Meschan, I., Meschan - Farer, F. M. R.: Analysis of Roentgen Signs in General Radiology, ed. 9, vol. 3, Philadelphia, Saundres, 1973, p. 1511-1513.
 5. Schinz, R.H.: Roentgen Diagnosis, ed. 2, vol. 5, New York, Grune and Stratton, 1967, p. 444-446.
 6. Bockus, L.H.: Gastroenterology, ed. 2, vol. 3, Philadelphia, Saunders Comp., 1965, p. 650.
 7. Mujahed, Z., Evans, J.A.: Percutaneous transhepatic cholangiography, Radiol, Clin. N. Amer., 4: 535-545, 1966.
 8. Sachs, M.D., and Partington, P.F.: The distended gallbladder, the value of a fat meal in cholecystography, Am. J. Roentgenel, 83: 835, 1960.
 9. Mallet - Guy, P., Peroldi, J.: Durand, L. et Dedeu, R.A.: Lyon Chir., 46: 411, 1951.
 10. Shaldon, S., Barber, K., and Yaung, W.: Percutaneous transhepatic cholangiography: Modified technic, Gastroenterology, 42: 371, 1962.
 11. Flemma, R.J., Capp, P., and Shagleton, W.W.: Percutaneous transhepatic cholangiography, Arch. Surg., 90: 5, 1965.